

Vidiečan

Malokarpatské
osvetové stredisko
v Modre

LETO 2021 ♦ ROČNÍK 27 ♦ ČÍSLO 2

Obsah čísla

- ❖ Route 66
- ❖ Potulky po Malých Karpatoch
- ❖ Detský folklórny súbor Leváranek
- ❖ Vyznania Melanky Hájikovej
- ❖ Spomienka na Vladimíra Sadíleka
a Janka Lukačoviča
- ❖ Malokarpatská vínna cesta -
Vinári od Gidry
- ❖ Predstavujeme výtvarníčku
Ingrid Vrbňákovú
- ❖ MCK Malacky
- ❖ MsMS Senec
- ❖ Predstavujeme starostu
obce Jablonec
- ❖ AMFO porota
- ❖ Podujatia

Príloha

Svadobné
zvyky a obyčaje

Malokarpatská vínna cesta inšpiráciou pre vytvorenie Route 66 Passport

Na americkej Rout 66 zažijete mestá duchov aj autokiná. Prevedie Vás po nej slovenská navigácia.

Nadpis článku v Denníku N ma zaujal a prečítala som si zaujímavý príbeh. Slovák Marián Pavel prešiel Route 66 už osemkrát a so svojím strýkom Jánom Švrčekom vyvinuli pre ňu navigáciu.

Rout 66 ako prvú diaľnicu naprieč USA otvorili v roku 1926. Vznikli na nej bary, hotely, autokiná, benzínky aj mestá. Keď od nej nové diaľnice v osiemdesiatych rokoch minulého storocia odklonili dopravu, ostali na nej mestá duchov či vraky áut. Rout 66 meria 3 940 km a prechádza cez osem štátov.

Matka cest láka tisícky turistov ročne, mnohí ju chcú prejsť tak, ako bola pôvodne vybudovaná. Marián Pavel v rozhovore sa s čitateľmi delí o svoje skúsenosti. Tvrdí, že je to spleť ciest. Žiaľ, ak niektorý úsek prestal slúžiť, neprestavali ho, ale postavili ho niekde inde. A ak prestal fungovať aj ten, tak ďalej iný.

Kedže nechceli ísť s cestovnou kanceláriou, príprave museli venovať šesť mesiacov. Preštudovali množstvo informácií, máp, webov. Mali pocit dokonalej prípravy. Stratili sa hned' na štarte, v Chicagu. Ani len netušili, že Rout 66 nie je značená. Stratili sa v obrovskej premávke. Nakoniec sa dostali z mesta von, no po diaľnici a potom sa im podarilo dostať na vytúženú Rout 66. V prvom múzeu si kúpili papierovú mapu. Tak každý večer študovali.

Rozhovor s Mariánom je naozaj zaujímavý a o jednu časť sa chcem s Vami podeliť. Nakoniec spolu so strýkom vytvorili turistického sprievodcu a špeciálny pas. Vytvorili aplikáciu a aj sprievodcu – e-knihu, ktorá je v ôsmich jazykoch. Kniha je dostupná zadarmo. Pred pandémiou ju za rok prečítalo 30 až 40 tisíc ľudí.

Pri otázke, či aj pas je digitálny? Marián odpovedá, že sa inšpirovali pasom Malokarpatskej vínej cesty. Vymysleli ilustrovaný Rout 66 Passport. Kontrahovali doň 32 miest, zbieranú sa doň pečiatky, vďaka čomu jednotlivým miestam zvýšili návštevnosť až o 50 percent. Po ich nápade vznikol aj digitálny pas, ale zdá sa, že nefunguje tak dobre. Papier je papier, ľudia majú pamiatku.

Je to nesmierne ocenenie našej práce a to, že sme inšpiráciou pre putovanie na svetoznámej a slávnej Rout 66, určite poteší.

PhDr. Anna Píchová, riaditeľka MOS

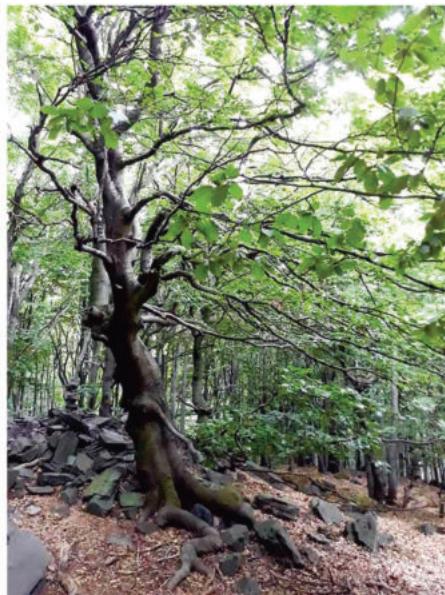
POTULKY PO MALÝCH KARPATOCH

Prejst' si všetky malokarpatské sedemstovky, to je taká menšia výzva pre každého turistu.

Poznám ľudí, ktorí ich prešli všetky za jeden deň, ale keďže je to asi 50 km, nie je to pre každého uskutočniteľné. My patríme k tým, ktorí ich majú prejdené všetky, ale postupne. Niektoré sedemstovky sa dajú pekne spojiť v rámci jednej túry a to bol teraz náspríklad. Náš dnešný cieľ bol Čmelok (709 m.n.m) – Javorina (703 m.n.m.) – Čertov kopec (752 m.n.m).

Náš „trojboj so sedemstovkami“ začíname na Pezinskej Babe, kde sa dá pohodlne zaparkovať, ale samozrejme môžete použiť buď autobusovú dopravu, alebo pre milovníkov cyklistiky bicykel. Spôsob prepravy na štart necháme naozaj na Vás. Pezinská baba je čarovné miesto, z ktorého sa môžete vydať na svoje potulky rôznymi smermi, možnosti sú naozaj neúrekom. My sa vydávame po červenej. Na začiatku Vás čaká celkom rovinka, len s miernym stúpaním, ktoré Vás priviedie pod jeden strmší „kopček“. Prevýšenie sice nie je veľké, ale zato riadne strmé.

Z Vysokých Tatier sme zvyknutí na stúpanie „cik-cak“ po vrstevnici, s čím sa v Malých Karpatoch málokedy stretnete. Tu nie je žiadny „cik-cak“, ale len chodník priamo hore a je dosť strmý. Už so spôteným tričkom a mierne zadýchaním sa bližíme k prvej dnešnej sedemstovke a to Čmelku. Čmelok sa vypína nad horským priečodom Pezinská Baba a záhorskou dedinou Pernek. Na jeho vrchole sú len veľmi obmedzené výhľady, ktoré nás budú v podstate sprevádzat celú dnešnú túru. Na vrchole Čmelka sa nachádza radar, o niečo vyššie starý vojenský vysielač okolo, ktorého prechádzame a prudko klesáme po značke do Sedla pod Javorinou.

Sedlo pod Javorinou je križovatkou turistických značiek, my však zostávame „verní“ červenej. Po krátkom, ale zato zase strmom stúpaní sa čoskoro ocitáme na vrchole ďalšej sedemstovky a to Javorine. Tu musím upozorniť, že vrchol sa nachádza trochu mimo značky, ale určite ho nájdete.

Vrchol tvorí hromada skál s dreveným krížom v lese bez výhľadov. Je to však najnižšia „700-ka“, takže za navštívenie určite stojí. Vraciame sa na turistický chodník a pokračujeme po magistrále, teda po červenej značke. Tu už je terén s pohodlným profilom. Naše kroky vedú na Čertov kopec, na ktorý však nevedie žiadna turistická značka. Odbočku v smere na Skalnatú, nachádzajúcu sa po ľavej strane, však nemôžete prehliadnuť. Na strome sa nachádza drevená tabuľka so šípkou. Po naozaj miernom stúpaní, v trvaní asi 10 minút, dorazíme na Čertov kopec, ktorý je svojou výškou 752 m.n.m. štvrtým najvyšším vrcholom Malých Karpát a zároveň najvyšším vrcholom Pezinských Karpát. Na vrchole je viacero hromád skál, zaujímavé pokrútené stromy a kóta s vytisaným letopočtom (my sme ho

rozlústili na rok 1925, ale môžeme sa myliť). Popod Čertov kopec v minulosti viedla staroveká obchodná cesta spájajúca Moravu a Slovensko. Jej stopy sa v teréne zachovali dodnes.

Po návrate na značku môžete pokračovať ďalej na Skalnatú, čo však dnes našim cieľom nebolo, takže sa rovnakou cestou vraciame späť. Aj keď výhľady neboli také ako z Vápennej alebo Vysokej, nádherný, mohutný les nám dal dostatok energie a to nám predsa k spokojnosti úplne stačí.

Text a foto: Janka Glasová

Detský folklórny súbor *Leváranek*

Svetlana Valachovičová

V plejáde detských folklórnych súborov v našom kraji má nezastupiteľné miesto detský folklórny súbor Leváranek z Veľkých Levár.

Súbor vznikol 1. októbra 2003 najskôr ako hudobno-tanečný krúžok pri základnej škole. Ako hovorí vedúca súboru Svetlana Valachovičová - Založila som ho sama, ako umelecká vedúca. Po niekoľkých mesiacoch sa pretransformoval na folklórny súbor. Prvým impulzom na založenie súboru boli moje tri deti, ktoré boli veľmi muzikálne, hravé, radi spievali. Najskôr navštievovali detský folklórny súbor v inej dedine a potom ma napadlo, že ja ako bývalá huslistka, ktorá odmalička spieva, tancuje a recituje, by som si tiež trúfla viest' deti. Povedala som si, že to len tak skúsim... A už to skúšam 17 rokov. V súčasnosti ho viedem spolu so svojím manželom Štefanom. Názov súboru je odvodený od názvu našej obce. Dcéra Karolína mala za úlohu všetky prepisy nôt. S tancami to vždy bolo tak, že sme sa ich najprv naučili my dve s dcérou, alebo ona s bratom, a potom sme ich mohli učiť aj ostatné deti v súbore. Súbor Leváranek od svojho vzniku vlastne pracoval na rodinnej spolupráci. Manžel mi pomáhal zabezpečovať všetko okolo súboru, deti Karolína, Jakub a Štefan mi pomáhali s tancami, zostavovaním pásiem, ktoré aj sami realizovali.

A ako získava deti do súboru ?

Ani neviem, ako tie deti získam. Pracujem v škole už vyše 30 rokov ako vychovávateľka v ŠKD a tam tiež spievame. Ked' vidím, že je niektoré dieťa ozaj šikovné na pohyb a spev, tak ho osloviním, či by sa nechcelo prísť pozrieť ako tancujeme. Zatiaľ to vždy fungovalo. Riadim sa heslom, kto

chce zapaľovať, musí sám horiť. A ja horím pre folklór celou svojou dušou, nielen v súbore, ale aj v práci a v celom svojom živote. DFS Leváranek má dnes päťdesiat členov, sú to deti a mládež do 18 rokov. Repertoár súboru pozostáva z detských ľudových hier, zvykov, piesní a tancov Záhoria. Súbor sa venuje výlučne autentickému záhoráckemu folklóru. Vo svojich pásmach využíva predovšetkým ľudové piesne zo zbierky Janka Blaha a piesne z repertoáru speváčky Evy Studeničovej z Moravského Svätého Jána. Všetky zvyky, tance, pranostiky, staré žartovné piesne, či rečňovanky som získala pomocou terénnego výskumu v našej dedine od najstarších občanov.

Taktiež mi veľmi pomohla skúsená folkloristka a multiinstrumentalistka Julianna Kučerková, ktorá už od roku 2017 žiaľ nie je medzi nami. Pani Kučerková veľmi pomáhala Leváranku, mne vo folklóre, povzbudzovala ma pri práci s deťmi a ukázala mi cestu, ako robiť čistý, autentický záhorácky folklór. Naučila ma tancovať tance Záhoria a odovzdala mi „štafetu“ v pokračovaní jej práce – bývalej vedúcej DFS Sekulánek. Tieto cenné informácie som neskôr spracovala do rôznych pásiem s tradičnými tancami, či hrami.

Spomínam rada na začiatky, musím sa usmievať, ako som ešte veľa vecí nevedela a robila ich doslova „na kolene“. No spomínam rada aj na natáčanie do Kapurky, kde napriek náročnosti sme si to s deťmi veľmi užili. Predvádzali sme pásmo „Hody“, kde bola scéna, ako sa na záver deti medzi sebou pobijú. Bolo to veľmi veselé, lebo deti sa „akože“ mali pobiť, no niektorí to zobražovali príliš vážne. Od roku 2009 začal súbor Leváranek zakladať aj detskú ľudovú hudbu. V roku 2013 sa ľudová hudba pretvorila na Cimbalovú hudbu Leváranek. Jej súčasťou sú husle, kontrabas a cimbal. Príležitostne používa aj harmoniku, ozembuch, fujaru a ústnu harmoniku. O cimbalovú hudbu sa starám ja, no žezlo preberá dcéra - cimbalistka Karolína Valachovičová, ktorá robí prepisy nôt pomáha pri tvorbe hudobného repertoáru cimbalovej hudby a od detstva mi pomáhala aj s terénnym výskumom. Koncom roka 2016

som založila tiež Mladú "Cimbálofku Leváranek", ktorá začala pravidelne nacvičovať tradičné záhorácke piesne pod vedením Karolíny Valachovičovej. Primáškou mladšej cimbálofky Leváranek je Laura Pochylá. Názov „Cimbálofka“ sme prevzali po veľmi úspešnej habánskej cimbálofke, ktorá v rokoch 1930 pôsobila v našej obci a ktorej cimbalistom bol Rudolf Zúbek (Cimbálofka Rudi Zúbka), neskôr bol cimbalistom Štefan Holý.

Súboru sa podarilo znova objaviť pôvodný veľkolevársky kroj, v ktorom dominuje belasá a biela farba. Na nákladné zhodenie krojov finančne prispela obec, ktorá je doteraz našim najväčším sponzorom a podporovateľom. Súbor sa teší rovnako výdatnej podpore Základnej školy s materskou školou Veľké Leváre.

Ana čo sa nezabúda?

Nikdy nezabudnem, ako sme vystupovali v poľskej Kościerzynie v roku 2019. Naše deti sa cítili ako „hviezdy“, keď sa stretli na pódiu so súbormi zo Švajčiarska, Ruska, Indie, Poľska, Chile, Srbska či Mexika. Bol to úžasný pocit a spomienky na celý život. Najjemotívnejšie bolo, keď sme skončili svoje vystúpenie a diváci si veľkým potleskom vyžiadali, aby sme sa vrátili na pódiu. Tak sme pridávali pesničky s „Cimbálofkou Leváranek“ a naše vystúpenie sa predĺžilo minimálne o 30 minút.

Čo corona a súbor?

Coronové obdobie sme prežívali a stále prežívame veľmi smutne. Najmenšie deti nemali nácvik od minulého roka od fašiangov. Staršie deti v lete nacvičovali a aj sme mali letný tábor – tanečné sústredenie. Fsk Leváran celé leto čepčilo

na podnet a prosbu rodičov našich tanečníkov založila tiež Folklórnu skupinu LEVÁRAN, ktorá pozostáva z mládežníckej a dospeláckej časti šestnástich nadšencov a sympatizantov súboru. Fsk Leváran dodržuje tradície našej dediny, pomáha pri obchôdzke v maskách na fašiang, pri pochovávaní basy, pri stavani máje, na Folklórnom festivale na Myjave v „Kuchyni starých materí“, pri organizovaní Katarínskej zábavy a taktiež sa v adventom období prezentuje v pásme Starodávne Vánoce. Okrem toho chodí pravidelne čepčiť nevesty po okolí. Členovia Fsk Leváran napíšu dievčatám mená na stuhy a uviažu na máju, chlapia ju postavia. Potom dám deťom vedieť, že mája už stojí, že keď pôjdú okolo kultúrneho domu sa môžu pozrieť. Tak sme to urobili aj minulý rok a malo to veľmi dobré ohlasy od ľudí. Plánujeme tanečné sústredenie mladších detí koncom júla v Zlatníckej doline v Skalici.

Budeme sa tešiť, keď sa budeme môcť konečne stretnúť a začať opäť nacvičovať. Niektoré deti mi písia ako sa už tešia, niektoré maminky mi hovoria, že sa ich deti nemôžu dočkať. Tak uvidíme!

Moje prianie?

Byť zdraví a vrátiť život do normálu. Nech už môžeme opäť rozdávať radosť iným, nech môžeme organizovať oblúbené akcie našej dediny ako napríklad náš medzinárodný festival Detské krojované slávnosti, nech môžeme udržiavať tradície a vrátiť deťom pohyb a radost! Leváranek sa zúčastňuje mnohých festivalov na Slovensku aj v Čechách. Z tých najznámejších je to FF Východná, FF Myjava, FF Horehronské dni spevu a tanca v Helpe, MFF Bratislava, MFF Písek v ČR, MFF Liptál v ČR a mnoho iných. Okrem festivalov sa súbor pravidelne zúčastňuje rôznych folklórnych súťaží, kde sa umiestňuje na popredných miestach. Speváčky súboru získali už niekoľko ocenení ako sólistky na krajských súťažiach, no najväčší úspech získali v roku 2010 ako spevácka skupina Leváranku na Celoslovenskej súťaži v Likavke, kde získali Strieborné pásmo. V tanečnej súťaži Vŕť sa dievča získalo súbor na krajskej prehliadke taktiež Strieborné pásmo so zvykmi na Ščepána, bronzové pásmo za autentické prevedenie pásmá Žito. V krajskej súťaži

ludových rozprávačov ako najmladšia súťažiaca získala Karolína Valachovičová cenu Junior – objav roka 2013 za prózu Kvočka v záhoráckom nárečí. Primáš Cimbalofky Leváranek, 15-ročný Marek Simko, v roku 2015 získal na krajskej súťaži detských folklórnych súborov ocenenie poroty za presvedčivú interpretáciu v pásme Žito, kde hral na husliach. V roku 2016 získal strieborné pásmo na Celoslovenskej súťaži Zahrajte mi muzikanti v Habovke v kategórii sólista inštrumentalista.

Amy želáme Leváranku veľa ďalších úspechov.

Text: Darina Mladenovová, foto: archív Leváranek

nevesty, no od septembra sa nestretávame. V podstate nemôžeme nacvičovať, ani sa stretávať, lebo sme to zobraťi zodpovedne a nechceme nikoho ohrozovať. Online stretávanie bolo len s muzikantmi, ktorí nacvičovali nové piesne, ale nie je to ono. Aby deti celkom nezabudli na Leváranek, robila som s nimi cez FB rôzne súťaže, napríklad v speve – Levárankovský slávik, alebo o najkrajšiu fašiangovú masku. Verím, že už sa situácia s coronou zlepší a dovolia nám opäť nacvičovať.

Čo vás čaká najbližšie?

Najbližšie chceme postaviť našu levárankovskú máju, no bude to bez vystúpenia, bez divákov. V roku 2014 som

Vyznania

Melanky Hájikovej

Si rodená Pezinčanka?

Za siedmymi horami, siedmymi dolami, ako sa to hovorí v rozprávkach, bývalo v horári Majdán pri Smoleniciach, dievča menom Melánia. Ona milovala spev a básne. Sama príroda jej to umožňovala.

Kedy sa v Tvojom živote objavilo krásne slovko poézia?

Ja Melánia, žijúca v lone hôr, chodila som na Základnú školu do Smoleníc a tam som i reprezentovala školu v súťaži Hviezdoslavov Kubín. Počas SVŠ v Trnave som sa tiež zúčastňovala tejto súťaže. Na „prijímačkách“ na VŠMU – herectvo ma delegovali do Prahy na Bábkarskú fakultu, čo mi z rodinných dôvodov nevyšlo. Láska k deťom ma priviedla na pedagogickú fakultu a v rodinnom živote som nasledovala už manžela – geológa do stredoslovenského prostredia, Banská Bystrica a Liptov.

Láska Tvojho života?

Žažko povedať, ktorá z troch lások v mojom živote mala prvenstvo. Nedajú sa porovnať, lebo každej som sa oddávala celou dušou. Tri lásky, deti-práca-poézia, mi vypĺňali život a dávali mi pocit, že nežijem naprázdno. Pridávali sa k nim členstvá a funkcie v SPOZ-e, ČSČK a SZŽ.

Štyri dcéry a syn mi robili radosť a každé zdedilo po mne aj lásku k poézii a jej interpretácii. Na jednej súťaži som sa stretla s dcérou Miriam, na inej s dcérou Monikou. A nielen ďalšej dcére Augustíne a dvojčkám Martinovi a Zuzke nebola poézia cudzia.

Kto je Tvojím obľúbeným autorom, koho básne Ti prirástli k srdcu a čo najradšej recituješ?

Na začiatku mojej lásky k poézii bola tvorba V. Mihálka, neskôr sa k nemu pridal básnik lásky Ján Smrek a básnici Pavol Koyš a Valentín Beniak. V posledných rokoch objavujem pre seba Milana Rúfusa. Prenikám do jeho veršov a pretavujem si ich cez vlastné pocity. Musím spomenúť aj Dona Sandtnera, ktorého básne teraz čítam a pracujem na nich. Zbierka básní Stromy je pre mňa čoraz vzácnejšia. Studnička od Milana Rúfusa a Struny od Jána Smreka sú tiež knihy, ktoré rada čítam a recitujem vo voľných chvíľach.

Ktoré ocenenie považuješ za svoj najväčší úspech?

Môžem povedať, že toho počas mojej kariéry bolo naozaj veľa a neviem, čo by som mala vyzdvihnúť. Pravidelne sa zúčastňujem súťaží Hviezdoslavov Kubín a Beniakove Chynorany. Sú to krajské kolá, ako napr. Štúrova Modra

i celoštátne súťaže. Na festivale umeleckého prednesu poézie a prózy v Liptovskom Mikuláši som zaujala nielen divákov, ale i porotu a tá mi udelila cenu Nového slova za prednes diela súčasnej slovenskej tvorby Milana Rúfusa „Pecko sprostáčik“. Čoraz častejšie sa mi vracali vidiny detských recitačných stretnutí niekdajších Hviezdoslavových Kubínov.

Tvojim vedením prešlo veľa úspešných detských recitátorov, máš ich spočitaných?

V roku 1987 sme prišli a zakotvili v Pezinku. Tu som sa venovala deťom i pracovne ako pedagóg. Moje heslo bolo

„Nie vyhrať, ale zúčastniť sa, veďto je už výhra“. Tu som sa často zúčastňovala so žiakmi súťaží, hlavne HK, Dillongova Trstená, Beniakove Chynorany, Vansovej Lomnička, A slovo bolo u Boha - víťazka krajského kola Terezka Hlušková z Pezinka sa nemohla zúčastniť celoslovenského kola, lebo bolo zrušené. I ďalší recitátori boli úspešní: Jurko Ilavský bol na súťaži A slovo bolo u Boha, Šalianky Maťko, HK. Miško

Ilavský súťažil úspešne v Dilongovej Trstenej, Kristína Katonová, Ninka Sládeková, Nelka Antalová, Matúš Hájik, Emka Hlavačková, Hanka Divišová, Peter Berta, Kristína Adamčíková tiež úspešne reprezentovali Fándlyho školu v uvedených súťažiach. Výrok „Postoj chvíľa, si krásna“ si budem vždy pripomínať s radostou. Úspechy zverených detí potešia.

Pani Melánia Hájiková sa môže pochváliť desiatkami ocenení z najvýznamnejších slovenských súťaží v prednese poézie a prózy. V celonárodnej súťaži A slovo bolo u Boha trikrát obhájila prvú pozíciu. Taktiež získala vo svojej kategórii 3. miesto v najznámejšej súťaži umeleckého prednesu Hviezdoslavov Kubín. Prvé miesto získala aj na celoštátnej súťaži Vansovej Lomnička a hlavnú cenu na celoštátnom súťažnom festivale poézie Beniakove Chynorany. Úspešní sú aj recitátori, ktorých pani Hájiková každročne pripravuje na rôzne súťaže. Bez jej prítomnosti si už ani nevieme predstaviť žiadnu okresnú či krajskú súťaž. Ako sama hovorí, za všetko vďačí svojej šťastnej rodine a manželovi, ktorý ju v jej umeleckej činnosti vrúcne podporuje. V roku 2012 udelilo Malokarpatské osvetové stredisko pani Melánii Hájikovej ocenenie „Za rozvoj kultúrno-osvetovej činnosti“.

Text: Jarmila Hnatová, foto: archív MOS

Vladimír Sadílek

Režisér a herc Vladimír Sadílek, piateľmi dôverne prezývaný Saďo sa narodil 20. januára v roku 1945 v Divíne.

Za svoj plodný život bol všetkým, ale asi hlavne celou dušou herc a divadelný režisér. Vďaka svojmu výraznému zjavu hral okrem iných aj vo filmoch Juraja Jakubiska (Nejasná správa o konci sveta, 1997) či Martina Šulíka (Krajinka, 2000). V 70. – 80. rokoch absolvoval niekoľko umeleckých stáží a kurzov doma i v zahraničí.

V rokoch 1985 – 1993 pracoval s Pezinským rozprávkovým divadlom (PRD) a veľmi úspešne. Okrem iných úspechov sa v tom období stalo PRD víťazom na Scénickej žatve v Martine.

Od roku 1995 doteraz pôsobil ako herc i režisér v profesionálnych i ochotníckych divadelných súboroch.

Bol dlhoročným spolupracovníkom Malokarpatského osvetového strediska, pôsobil ako lektor a porotca v oblasti umeleckého prednesu a divadla poézie.

V roku 2013 pri príležitosti Dňa osvetových pracovníkov bol ocenený „Za dlhoročnú spoluprácu s Malokarpatským osvetovým strediskom“.

Vlado nás navždy opustil 27. februára 2021.

Budeš nám veľmi chýbať Vladko!

Spomíname

Ján „Plameň“ Lukačovič

Kamarát Plameň svoju prvú vlastnú pieseň s názvom "Spomienka" napísal a aj zložil k nej vlastnú hudbu v roku 1970. Na Slovensku patril i medzi víťazov Celoslovenskej prehliadky a súťaže trampskej piesni Luna Silva v roku 1972 a takto sa dostal ako jeden z mála slovenských pesničkárov na celoštátnu Portu 1972 v Sokolove ako host tohto, vtedy ešte trampskej festivalu. Plameň vydal aj spevniček vlastných trampskej piesní. Autorom niektorých textov z jeho prvého spevníka je kamarát Kaktus. Plameňovi sa podarilo v roku 1996 za pomoc kamarátov vydáť aj prvé vlastné trampskej "cédečko" na Slovensku s názvom „Doba“.

Kamarát Plameň pred tým ako založil skupinu Plamene vystupoval i na mnohých večerach trampskej piesni so svojimi vlastnými skladbami. Je možné spomenúť aspoň niektoré mestá a miesta kde vystupoval: Praha - Amfora, Kroměříž, Jihlava, Brno, Sokolov, Bratislava, Rača, Malá Mača, Stupavský šírak, Ivanka pri Dunaji... a mnohých iných miestach... Dlhé roky nám Ján „Plameň“ Lukačovič spríjemňoval so svojou skupinou rôzne podujatia, ktoré sme organizovali (Jablkové hodovanie, Strunobranie). Nikdy nezabudneme na jeho nenapodobiteľný úsmev a vždy dobrú náladu, ktorú okolo seba šíril. V roku 2013 si prevzal z rúk riaditeľky Malokarpatského osvetového strediska v Modre PhDr. Anny Pichovej ocenenie „Za rozvoj kultúrno-osvetovej činnosti“.

Jeho poslednú pieseň nájdete na stránke:
<https://www.youtube.com/watch?v=XrrJTGzE6b8>

Janko nás po dlhej a ťažkej chorobe, s ktorou neúnavne bojoval, navždy opustil 18. februára 2021.

Už teraz mi chýba Tvoj úsmev a dobrá pieseň v Tvojom neopakovateľnom podaní.

*Na začiatku bol sen,
na konci...*

Jablonecký náučný chodník

Ako sa sen stal skutočnosťou? Pýtala som sa starostu Jablonca p. Slavomíra Pociska.

Ako malý chlapec som sa hrával pri potoku Gidra, ktorý pramení v Malých Karpatoch, tečie okolo rekreačnej osady Biela skala, preteká ďalej cez obec Píla a vstupuje do Podunajskej pahorkatiny. Napája vodné nádrže, väčšiu nádrž v obci Budmerice, kde zľava priberá Štefanovský potok a pokračuje okolo obce Jablonec. Následne začína meandrovať a vteká na územie obce Cífer.

Potok bol udržiavaný, keďže nedaleko bolo hospodárstvo a brehy potoka spásal dobytok a domáci pán Trembač ho pravidelne udržiaval. Keď som sa po mnohých rokoch strávených v zahraničí vrátil, našiel som potok zarastený, vlastne skoro akoby tam ani neboli. Zistil som, že domáci pán zomrel a potok spustol. Tento stav ma teda netešil a ako nový starosta som hľadal možnosti a smerovania. Keďže cestička popri potoku je nádherná, napadlo nás práve tu spraviť náučný chodník a sen sa začal plniť...

Kde začína a kde končí? Alebo ako sa na ňom nestratiť.

Najlepšie je začať uprostred obce, nedaleko Obecného úradu, vľavo náučno-poznávací chodník vedie do Jarnej /časť Cífera/ a vpravo po školiace stredisko Silnica, pred Budmericami. Chodník meria 4,3 km. Cestou nájdete informačné tabule o potoku Gidra, faune, flóre a histórii, oddychové lavičky. Náš chodník je obohatený o drevené, zvieracie i dopravné prvky, ktoré vyrobil náš obyvateľ Janko Meszaroš, s cieľom urobiť radosť hlavne našim deťom. Rodina Čuperkových, ako aj ďalší dobrovoľníci-rybári sa každoročne starajú o čistotu potoka i náučného chodníka. Neraz je to aj 40 vriec plastu a odpadu, ktoré prejdú ich rukami počas jednej brigády a skončia tam, kde majú - na smetisku.

Je možné počas putovania máličko sa občerstviť?

Áno, miesto krčmy máme obecné Občerstvenie pod Lipkami s letnou terasou, výbornou pizzou, koláčikmi a detským ihriskom hned vedľa. Otvorené je od utorka do nedele od 11,00 – 22,00, pozývame...

Prečo pod lipkami, ja vidím na detskom ihrisku práve rozkvitnutú čerešňu?

Presne opäť je kopec a na ňom rozhľadňa, kopec je obsypaný lipkami. Toto bude miesto stretnávania sa Jablončanov a ich hostí.

Kopec bol 40 – ročným hriechom obce, skládka, kde obrovskú jamu nájskôr zapíňali odpadom tatrovky z okolia, neskôr kopec začal rásť. 50 m od tohto miesta je Kaplnka sv. Vendelína, povedali sme si, že jej prináleží krajšie miesto, keďže sa nachádza na Svätojakubskej ceste do Compostely, ktorá vedie aj Slovenskom.

Aj z tohto dôvodu sme sa rozhodli premeniť skládku odpadu na jedno krásne rekreačné miesto, kde k Vám prídu srmny a nedaleko pobehujú zajace. Vznikol základ pre piknikovú lúku, sedenie s ohniskom, miesto stretávania sa. Všetkým obyvateľom sme ponúkli lipku, bolo ich 180 – stromček na zasadenie, aby sa lúka premenila na lipkový háj, k lipke pribudol kolík s menom rodiny, dcéry, syna alebo vnučky, na lúke je cisterna a každý si polieva tú svoju. Na lavičke si posedia, porozprávajú so susedmi a cez leto prinesú pohár lipových kvetov domov, medicína im rastie priamo pred očami. Aj v tomto roku 1. mája, už tradične pribudli ďalšie.

A presne na tomto mieste stojí aj nová rozhľadňa, keď prídeť, nenechajte si pohľad na Malé Karpaty a okolie ujšť. Z boku nájdete legendu, ktorá lipka ku komu patrí, ako sa smetisko menilo na lipový háj a ako sa pod rozhľadňou nezabudlo ani na pivnicu, cestu knej lemuje mladý vinič so stolovými odrodami hrozna a ako prvý Vás víta platan, viete si ho predstaviť o 100 rokov? Priamo pod ním levanduľový val – vysadili sme ich pod celým kopcom, nech sa po rokoch rozžiarí.

V roku 2016 ste začali budovať chodník, ale vraj to nie je koniec, chceli ste od neho viac.

Stále som hľadal ešte pridanú hodnotu, zážitok, ktorý by tu nikto nečakal. Sme sice malá obec, ale s viacerými menšími vinármami a jediným známym vinárstvom Sidereo, ktoré nás veľmi podporuje a my mu za to robíme dobrú reklamu. Stretnutie a rozhovor na Malokarpatskej víennej ceste v Modre mi len potvrdili, že môj plán sa bude zmysluplnie napĺňať. Pozvali sme ku Gidre vinárov, ale

nielen našich aj tých z okolia - Budmeríc, Štefanovej, Báhoňa, Cífera, potešili sa a prvý ročník podujatia Vinári od Gidry bol skúškou, prišlo 120 ľudí, pýtali sme sa, stavili sme dobre? Dobre, dnes sme priam nadšení, minulý rok už prišlo 800 milovníkov vína a poviem Vám vinári boli pripravení, víno ponúkali vychladené pod stromami, vedľa tečúceho potoka, s úsmevom a

svojím vinárskym príbehom. Pochúťky k nim ste si ani nevedeli vybrať z čoho skôr ochutnať. Dúfam, že sme Vás inspirovali a spravili chuť zažiť niečo netradičné, srdečne Vás pozývame **26. júna**, kedy Vás čakajú Vinári od Gidry opäť.

Ale toto nebude jediné vinárske podujatie, ktoré chystáte?

5. júna otvoríme Obecnú archívnu pivnicu pod rozhľadňou. 14 vinárov tu už má pripravené svoje boxy na víno, chceme si uctiť všetkých našich vinárov, aj tých čo majú 50 litrov aj 2 000 litrov. V pivnici bude veľký dubový stôl, také isté sú v altánku pod rozhľadňou. Nad ním svieti klúčový luster, ktorý okrem archívnych vína určite zaujme.

Našim prianím je spraviť tu ochutnávkové prvé soboty v mesiaci od mája do októbra od 14,00 – 20,00 h. Svoje vína by vždy predstavilo 4 až 5 vinárov z Jablonca, Jarnej, Cífera, Budmeríc, Štefanovej a Báhoňa.

Je ešte niečo, čo na vašom chodníku doplní a naplní Vás sen?

Vždy nás niečo napadne, koncom mája budú na náučnom chodníku umiestnené športovo - posilňovacie prvky, máme podaný projekt na interaktívne tabuľy známych rozprávok, ktoré nahovorí Maťo Žák, budú v AJ a NJ, jednoducho na QR-kód. Pribudnú relaxačné oddychové siete, máme 4 piknikové lúky vhodné aj na rodinné a detské oslavu... Ale keď chcete vidieť, čo je na našom chodníku najkrajšie, prídeť koncom mája, vtedy na fialovo rozkvitné nádherné makové pole pani Gabiky Čechovičovej v Jarnej, široko ďaleko nenájdete takúto krásu.

Text a foto: Jarmila Dudová, foto: Roman Zatlukal

Naša Ingrid Vrbňáková

Ingrid, k nám si nastúpila po pôsobení v Dome detí. Pozíciu výtvarníčky, grafičky a fotografky si vystriedala na mieste Marty Majbovej. Bola si vo veku, kedy si sa zoznamovala s technikou a so začiatkami počítačovej techniky. Pamäťaš si na svoje začiatky u nás?

Už v Dome detí, dnes Centrum voľného času som sa okrajovo stretla s tvorbou plagátov a pozvánok. Na práci v MOS ma zaujala tvorba v grafických programoch, v ktorých som sa mohla zdokonaliť. V začiatkoch mi veľmi pomohol kolektív, do ktorého som prišla a s ktorým sa mi dodnes dobre pracuje.

Si predovšetkým výtvarníčka. Vždy som vnímala rozdiel medzi grafikom a grafikom výtvarníkom. V Tvojich výstu- poch bolo vždy viac výtvarného prejavu.

Ako výtvarníčka mám rada prácu so štetcami, čo je na mojej tvorbe vidieť. Grafické návrhy majú ženský rukopis niekedy s trochou retro nádychu.

Viem, že výtvarný talent si zdedia nielen po svojich tetách, ale aj po mame, ktorá výtvarne tvorí nádherné bábiky.

Už od detstva sa spolu so sestrou, ktorá je tiež keramička venujeme ručným prácam, k čomu nás viedla mama, ale aj otec. Vždy ma bavilo kresliť, ale keď som na základnej škole dostala svoje prvé olejové farby, tak ma natočko oslovia olejomalba, že sa jej venujem dodnes.

Vyštudovala si strednú odbornú školu, študijný odbor umelecko-remeselné práce, dokonca si keramičkou. Čo rozhodlo uberať sa týmto smerom?

Vyštudovala som umelecko-remeselné práce odbor keramik, pretože má blízko k výtvarnému umeniu. Keramika je veľmi tvárná hmota a dá sa z nej tvoriť nielen tradičná ľudová keramika, ktorá má u nás korene od čias Habánov, ale aj moderná plastika, šperk, nástenný reliéf, moderný úžitkový dizajn, či sanita, ktorá dotvára bytový dizajn a dozdobí aj priestor v exteriéri. To všetko som si mohla na škole vyskúšať alebo priamo pozrieť vo výrobe. Mojím profesorom bol Július Polkoráb, ktorého súsošie dlho zdobilo námestie Pezinka a dnes je súčasťou Zámockého parku. Bol to človek, ktorý žil

pre keramiku a dal mi veľa zo svojich skúseností s keramickou tvorbou. Spolu s ním sme prešli všetky keramické závody a dielne po Slovensku aj v Česku. Po štúdiu som absolvovala stáž v keramickom závode v Bechyni, kde som si vyskúšala aj iné postupy a dekorovanie keramiky.

Počas celého obdobia, čo som mala možnosť denne sa s Tvojou prácou stretnať, vytvorila si veľké množstvo výtvarných návrhov plagátov, pozvánok, diplomov, si autorkou loga Združenia miest a obcí Malokarpatského regiónu, výtvarne si sa podpísala pod krásne podujatie Jablkové hodovanie. Ilustrovala si milú publikáciu brožúrku Pesničky a tance pre malých a veľkých.

Tvorba grafických návrhov mi dala možnosť oboznámiť sa s prácou v tlačiarni a s prípravou návrhov do tlače, čo je pre mňa cennou skúsenosťou. Mala som tiež možnosť vyskúšať si ilustráciu malej brožúrky, ktorú si spomenula v otázke. V grafike som samouk a stále sa mám čo učiť, tvorba návrhov ma baví a rada ju spájam s výtvarným umením.

Nemôžeme zabudnúť pri výpočte Tvojej práce náš časopis Vidiečan, kde si prevzala jeho grafické a výtvarné spracovanie.

Grafická úpravu časopisu bola prvá moja práca pri nástupe do MOS. V tom čase sa stránky časopisu tlačili na fóliu a odniesli sa do tlačiarne, postupne sme prešli na digitálnu formu, kde som sa učila správne naformátovať text a obrázky, či fotografie podľa požiadaviek tlačiarne. Všetko to bola pre mňa nová skúsenosť.

V roku 2012, v októbri sme Tebe a tiež našej kolegyni Soni Kozákovej otvárali spoločnú autorskú výstavu Dve z nás. Osobne som túto výstavu vnímala ako prírodzené vyvrcholenie Vašej spolupráce v našom stredisku. Obe ste sa vždy úžasne podpísali pod výzobu podujatií, inštaláciu všetkých výstav, ktoré sme realizovali. Ako hodnotiš toto priateľstvo za celé tie roky?

Spolu s kolegyňou Soňou sme inšalovali mnoho spoločných, ale aj autorských výstav. Obe sme sa zúčastňovali a dodnes sa zúčastňujeme Salónu výtvarníkov a nedalo nám nespojiť sa a ukázať aj našu autorskú tvorbu spoločne, čo je olejomalba a šperk. Máme rovnaké námyty a naša tvorba sa k sebe hodí, v práci sme sa zhodli aj v názoroch aj vo výtvarnom vkuse. Spoločnú výstavu sme si zopakovali v Senci a nebránil som sa ďalšej spolupráci, keďže si rozumieme aj ako kamarátky.

Ingrid maľuje aj na plátno aj na drevo, používa olejové farby aj akryl. V tvojej tvorbe dominujú portréty. Postupne Ta očarili ilustrácie, ktorým sa dnes venuje viac.

Rada vkladám do obrazov ľudskú tvár, aj keď to nie sú konkrétni ľudia, dávam tvár stromu alebo fantáziou

vytvoreným postavám, niektoré obrazy pôsobia ako ilustrácie alebo insita.

V mojich obrazoch sa snúbi realita s fantáziou. Veľmi rada chodím na výstavu Bienále ilustrácií, ktorá je pre mňa inšpiráciou do ďalšej tvorby. Prenešie ma do sveta fantázie a práve vtedy prichádzajú nové nápady, ktoré sa dajú preniesť na plátno, ale aj iné materiály ako drevo, kameň, keramika. Rada skúšam aj iné výtvarné techniky ako bola napríklad maľba emailom na kov, či striebro, vyskúšala som si aj akvarel a litografiu.

Najkrajším Tvojím výtvarným dielom, ktorý si s manželom vytvorila je Váš synček Alex, ktorý v tomto roku oslávi svoje prvé narodeniny.

Po Soni Kozákovej, ktorá sa dnes teší zo syna Samka, si naplno zamestnaná ako mama.

Spolu s manželom sa nám splnil sen mať krásneho syna Alexa, ktorý je pre nás to najúžasnejšie stvorenie, ktoré rozdáva radosť a úsmev na všetky strany. Aj keď teraz viac času venujem jemu, snažím sa nájsť si čas niečo nakresliť alebo spraviť návrh na nový obraz, čo je niekedy veľmi ťažké pri materských povinnostiah.

Ingrid, nesmierne nás potešila krásna správa, že popri svojej najkrajšej profesii si si našla čas a prijala ponuku ilustrovať detskú knihu od Dany Hlavatej: O červenom autičku. Vydanovateľstvo Martinus túto knihu vydalo 25.3.2021.

Teší ma, že ponuka ilustrovať prišla práve vo chvíli, keď mal prísť na svet náš syn Alex, a že knižka má chlapčenskú tému o autičku. V mojich ilustráciach sa odráža etapa môjho života, ktorú som v tom čase prežívala. Niekoľko dní pred narodením dieťaťa zasadí strom a mne sa podarilo v spolupráci s Dankou Hlavatou vydať detskú knižku "O červenom autičku", ktorá bude krásnou spomienkou na detstvo pre nášho syna. Dúfam že poteší aj ostatné deti, ktorým ju kúpia.

„...autičko bolo smutné... Netušilo, že sa mu raz splní sen – stať sa takým veľkým červeným autom, ktoré je vidieť už z diaľky. „Splnil sa Ti sen, určite nie jeden. Aké sú Tvoje nesplnené sny?“

Snov mám ešte veľa. Jeden z nich je mať vlastný ateliér, ktorý sa mi za tie roky ešte stále nepodarilo zrealizovať, kde by som mohla tvoriť dnes už aj so svojim synom. A v dnešnej dobe určite, aby sme boli všetci zdraví, čo je skôr prianie.

Text: PhDr. Anna Píchová, foto: Ingrid Vrbňáková

MCK Malacky

Mestské centrum kultúry

Organizujete veľa kultúrnych podujatí, zastrešujete aj knižnicu, Múzeum Michala Tillnera, expozície v Kryptách i Pálffyovskom kaštieli.

Áno, súčasťou MCK je i Kino Záhoran a Turisticko – informačná kancelária. Svoju činnosť vykonávame vo viacerých priestoroch, sídlime v budove na Záhoráckej ulici, v tejto budove má svoje priestory knižnica, múzeum, galéria, tik, nachádzajú sa tu kancelárie, učebne, tanečná sála, či umelecký ateliér. Ďalšou budovou je budova kina Záhoran, ktorá za pár rokov dosiahne svoju storočnicu. V roku 2005 mesto Malacky budovu odkúpilo od súkromného majiteľa a pustilo sa do rekonštrukcie. V roku 2007 Malacky získali kultúrny priestor sice s malou kapacitou iba 186 miest, ale s dobrou technickou výbavou. Veľmi sme sa potešili, ako sa hovorí „Malé, ale Naše“. Ďalším našim priestorom je budova Spoločenského domu, domovská scéna nášho Divadla na hambálku. Nakolko v Malackách nemáme väčšiu kultúrnu sálu, väčšinu našich celomestských podujatí realizujeme v exteriéri, či už na nádvori kaštieľa alebo v zámockom parku.

**Ako ste sa „zohrali“ s pandémiou?
Ako vyzeral rok s obmedzeniami?**

I keď sa podujatia počas pandémie nekonali, samozrejme sme nezaháľali. Zrekonštruovali sme priestory, upratali depozity, zapojili sa do množstva grantových výziev, nakúpili množstvo kníh do knižnice, vydali historický zborník Malacky a okolie 13. Podarilo sa nám zdigitalizovať 12 000 historických dokumentov. Boli sme medzi prvými, ktorí zdigitalizovali kino, počas pandémie sme to všetko reštartovali, vymenili zvuk, plátno i dosluhujúci projektor nahradil laserový. Joj len, keby už mohol frčať na plné obrátky...vede i v tomto smutnom období, vyšlo slniečko, podarilo sa nám pripraviť a zrealizovať kultúrne leto v kaštieli, taký nádych normálnosti. V jesennom období sme pripravili zopár online programov, spustili nové www stránky knižnice, tiku, kaštieľa, či múzea. Na stránke múzea sme bezplatne sprístupnili zborníky Malacky a okolie. Pre čitateľov knižnice máme novinku výpožičky e-knih. Zapojili sme sa do projektov online premietania filmov „kino z gauča“ i „kina spolu“. Založili sme blog kultura.ma, v ktorom sa môžete dočítať veľa zaujímavosti. Veríme, že už čoskoro budeme môcť naň umiestniť i pozvánky na kultúrne podujatia. Naučili sme sa tešiť z maličkostí. Tešiť sa, že môžeme otvoriť knižnicu, múzeum i v obmedzenom režime, tešiť sa, keď príde do kina 5 divákov.

Opatrenia sa denne uvoľňujú, čo bude pre Vás na prvom mieste?

Samozrejme stále nad niečím novým premýšľame. Príprava podujatí, rôznych projektov sa nedá ohraňať časom, je to jedno, či je piatok, sviatok, korona, nekorona. Vymýšľať treba stále. Veríme, že i tohtoročné leto bude patriť kultúre, že konečne opäť zažijeme ten pocit zadosťučinenia, tú vnútornú radosť, ktorú vidíme, keď ľudia odchádzajú spokojní z našich podujatí. Kultúra je totiž o osobných stretnutiach a o spoločných emóciách.

Rozhovor s Mgr. Janou Zetkovou, riaditeľkou Mestského centra kultúry Malacky pripravil Roman Zatlukal.

Foto: archív MCK Malacky

MsKS v Senči

Mestské kultúrne stredisko

Mestské kultúrne stredisko (MsKS) v Senči bolo zriadené v roku 1977. Dnešnú architektonickú vizáž nadobudlo nadstavbou 2. poschodia v roku 2008. Na prízemí budovy MsKS vás uchváti dizajn vstupnej haly, kde našli svoje miesto aj originálne torzá barokových sôch z 18. storočia. Nachádza sa tam informačný panel, pokladňa kina a kancelárie. Výťahom alebo schodmi sa dostanete na 1. poschodie, na ktorom je situovaná kinosála s kapacitou 255 sedadiel.

Vaše kino Mier mimo pandémie, čo návštevníkom ponúka?

V hracom profile máme sedem predstavení za týždeň. Ponúkame večerné filmové predstavenia pre deti a dospelých, ako aj výchovné filmy pre základné a stredné školy a školské družiny počas dňa.

Knižnica, ktorá sídlí v týchto vynovených priestoroch je známa veľkým množstvom titulov. Knižnica má tri samostatné oddelenia. K oddeleniu literatúry pre dospelých a pre deti pribudlo v roku 2019 aj oddelenie odbornej literatúry, ktoré zvíťazilo v kategórii interiér a získalo ocenenie CE ZAAR 2020. Na druhom podlaží sa nachádza tzv. Labyrint. Áno, ten sa pýši vstupnou halou s menším pódiom, kde sa organizujú rôzne kultúrne, odborné či spoločenské podujatia v kapacite do 100 osôb. Nachádzajú sa tu presklené galérijné miestnosti s moderným závesným systémom. Toto oddelenie ponúka možnosť pre verejnosť prenajať si pohybové miestnosti vhodné pre umeleckú, športovú či záujmovú činnosť.

Od roku 2010 súčasťou MsKS je aj Mestské múzeum. To je lokalizované v budove Tureckého domu - renesančnej kúrie, stojacej hneď vedľa našej budovy. Odhaľuje expozíciu prírody a starších dejín Senca a okolia.

Posláním a predmetom hlavnej činnosti MsKS je zvyšovanie všeobecného odborného a kultúrneho života obyvateľov, rozvíjanie výchovnej činnosti detí a mládeže, sprístupňovanie a poznanie histórie mesta obyvateľom a návštevníkom, poskytovanie informácií o súčasnom dianí a o kultúrno-osvetových či kultúrno-spoločenských podujatiach v meste, organizovanie kultúrno-spoločenského života obyvateľov mesta.

Ako ste sa „zohrali“ s pandémiou? Ako vyzeral rok s obmedzeniami?

My z kultúrneho, umeleckého a kreatívneho prostredia sme sa nezmierili s tým, že sme uzavorení. Vytvorili sme si svoju pracovnú kultúrnu bublinu, v ktorej sme pracovali aj tvorili. Po nastúpení obmedzení sme sa pustili do upratovania v Parku oddychu. Vytrhali sme burinu, očistili lavičky, poumyvali detské preliezačky a pozametali priestory ihriska a parku.

V období adventu sme svojpomocne bez finančnej podpory vytvárali vianočné ozdoby z nepotrebného a recyklovateľného materiálu a nimi vyzdobili námestie pred Mestským kultúrnym strediskom. Pracovníci technického úseku stihli generálnu údržbu odsávania a vykurovania kinosály. Vymaľovali priestory galérií a kancelárií. Namontoval sa závesný galérijny systém. Napriek obmedzeniam bol spoločný čas, nás zamestnancov, pre nás aj prínosom. Spolupráca, vzájomné komunikovanie a tvorenie boli pre všetkých psychohygienou v čase plnom zákazov a obmedzení. Tešíme sa, že sa aktuálne s obmedzeniami ustupuje a my ďalej plánujeme. Vieme, že to bude náročný rozbeh, ale určite potrebný a oslobodzujúci.

Čo chystáte po uvoľnení opatrení? Aké novinky môžu návštevníci očakávať?

Mestská knižnica je pre priaznivcov kníh už otvorená. Mestské múzeum – Turecký dom sme už otvorili a privítali návštevníkov výstavou: Z VAŠICH DAROV (2016-2020). Ako všetci zamestnanci v kultúre a prívrženci kultúrnych a umeleckých podujatí sa už nevieme dočkať, kedy sa brány podujatí otvoria. Chystáme exteriérové podujatia a spustenie premietania letného kina v Parku oddychu na Hečkovej ulici. Ďalšie podujatia v centre mesta Senec na Námestí 1. mája a Lichnerovej ulici.

Všetky informácie o podujatiach nájdete na web stránke www.smks-senec.sk.

Rozhovor s pracovníkmi Mestského kultúrneho strediska v Senči pripravil Roman Zatlukal, foto: archív MsKS V Senči

Predstavujeme starostov

Slavomír Pocisk

Starosta obce Jablonec

Obec leží v nadmorskej výške 146 metrov, 40 km od Bratislavu v okrese Pezinok, neďaleko Trnavy na samej hranici Bratislavského kraja. Do okresného mesta Pezinok je to asi 18 km. K 31.12.2020 bolo na trvalý pobyt evidovaných v obci 1022 obyvateľov. Starosta obce od roku 2014.

Pán starosta, trošku netradične chceme predstaviť najdôležitejšiu osobu v samospráve.

Detskí hrdinovia?

Môj dedo. Keď som bol malý, obetoval mi každú chvíľu svojho života. Veľa ma naučil a dodnes rád na neho spomínam.

Moje auto, môj hrad?

Áno, v dnešnej dobe si už neviem predstaviť fungovať bez auta, nakoľko ho využívam každý deň v práci a vďaka nemu sa dostanem rýchlo tam, kam potrebujem. Ale keď raz vyrastiem, kúpim si autobus. O tom som sníval už ako malý chlapec.

Bez čoho ráno neodídem z domu?

Bez nevypitej šálky môjho oblúbeného čaju, modlitby a pobozkania manželky.

Horoskopy, znamenie v akom sú sa narodil?

Znamenie víťazného kríza Ježiša Krista. Len v ňom totiž žijeme a sme.

Najlepšia vec, ktorú si v živote urobil?

Že som sa oženil. Hovorí sa, že za každým úspešným mužom stojí milujúca žena. Aja doma takú mám.

Ktoré mesiace v roku sú pre Teba najpríjemnejšie?

Mám rád jar a to, keď sa príroda prebúdza.

Ktoré zase naopak nemáš rád?

Zimné mesiace.

Pán starosta, pamätaš si na hru meno, mesto, zviera a vec?

Povedz nám, teraz nie podľa začiatocného písma, ale podľa toho, čo ako prvé Ča napadne pri týchto slovách.

Meno: Tobias

Mesto: Pezinok

Zviera: Pes

Vec: Auto

Čo pre Teba znamená víno? Jablonec je súčasť Malokarpatskej víennej cesty.

Vášenč, oddych, nekonečné rozhovory s priateľmi. Nie som sice vinár, ktorý víno vyrába, ale degustáciu si nenechám ujsť. Niekoľko rokov som pomáhal kamarátovi vinárov z Rakúska pri oberačkách a prešovaní. Vždy to bol pre mňa relax, kde som si vyčistil hlavu. Keďže mám v obci veľa priateľov vinárov (aj môj brat je vinár), neraz ma pozvali na ich súkromnú víennu cestu z pivničky do pivničky. Keď som začal „starostovať“, snažil som sa do ich spolku priniesť niečo, čo by ich viac spropagovalo. A dostal som nápad - Vinári od Gidry. Ide o podujatie, ktorá sa bude v Jablonci konáť už po štvrtýkrát a má veľký úspech. Na našom náučno-poznávacom chodníku popri riečke Gidre má niekoľko desiatok lokálnych vinárov svoje stánky,

kde ponúkajú svoje najlepšie vína. Príjemná ľudová hudba, spev, jedlá a koláče rôzneho druhu, čerstvý vzduch, pohyb, priatelia a dobré vínká - asi tak by som charakterizoval našu víennu cestu.

Ak by si mal moc kúzelníka, čo by si si pre svoju obec ako prvé vykúzlil?

Materiálne je toho dosť, čo nám v obci ešte chýba a rád by som to zmenil. No dôležitejšie je pre mňa mať v obci zdravých a usmiatych občanov. Takže by som pre Jablončanov vykúzlil zdravie a úsmev na tvári.

Myšlienka, krédo?

Majte dobrú náladu! Dobrá nálada sama sice nevyrieší všetky naše problémy, ale naštve toľko ľudí okolo vás, že stojí za to si ju udržať!

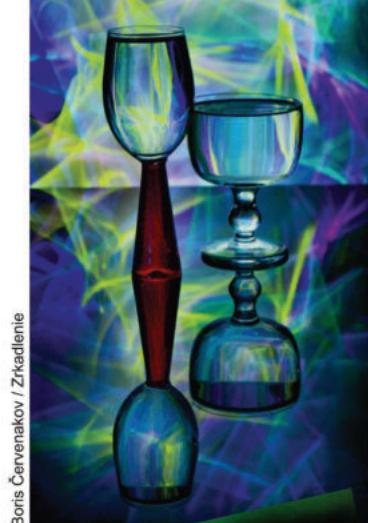
Osobne Ča poznám ako zanieteného športovca. Starosta a šport – je v tom rovnováha?

Každý človek má niečo, čo ho baví a napína. Ja som väčšinu svojho života venoval profesionálnemu futbalu. Keď som začal so starostovaním, oslovili ma kolegovia starostovia z regiónu Združenia miest a obcí Jaslovské Bohunice, či by som sa nepridal do ich futbalového tímu. Sme super partia a priatelia, vieme si spolu zašportovať i zabaviť sa. No nie je to len o futbale. Vieme si navzájom poradiť, pomôcť a inšpirovať sa aj v pracovnej činnosti starostu, čo je na nezaplatenie.

Text: PhDr. Anna Píchová, foto: Roman Zatlukal

Nové 2021 AMFO

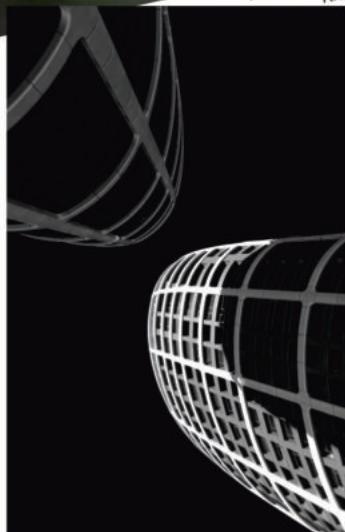
Kristína Pútecová - Vzťah človeka so psom

Boris Červenákov / Zrkadlenie

Katarína Majdičová / Kráska kvetu

Tomáš Frlo / Nedokončiteľní

Všetko bude nové, asi to počúvate z mnohých úst a z médií a v duchu váhate, či to bude lepšie, či horšie, zatiaľ vo vás rezonuje len to, že to bude nové.

A v tomto roku sa to stalo aj amatérskej fotografickej súťaži AMFO 2021. Hoci sa len chystá zaskvietiť v plnej kráse v mesiaci august vo výstavných priestoroch Zichyho paláca v Bratislave, odkráčala si už pár krokov po novom.

Po prvýkrát mali možnosť amatérski fotografi, ešte pred samotnou súťažou, svoje umelecké diela konzultovať s odborničkou z oblasti umeleckej fotografie a hoci online, neprofesionálni fotografi túto príležitosť srdečne privítali.

Po prvýkrát hodnotenie poroty prebehlo v dvoch kolách. Najprv elektronickou formou porota zúžila výber z 357 fotografií od 62 autorov na 151 diel a následne sa stretla osobne. Konečný verdikt bol 61 ocenených fotografií zo 144 prác, ktoré poputujú na výstavu. A aby sme novinkám neurobili koniec, neprezradili sme nominovaným autorom aké ocenenia vlastne získali...stále, až do augusta, ich nechávame v napäti.

Nechceli sme, aby súťaž v tomto období, ktorým sme všetci prešli, stratila svoju sviežosť. Fotografie sme umiestnili na Facebook Malokarpatského osvetového strediska a diváci mohli udeľovať jednotlivým fotografiám svoje „páči sa“. Hoci dnes už je víťaz tejto podľa súťaže jasný a jeho fotografia získala cenu diváka, stále sa môžete pridať k ostatným 25 000 divákam, ktorí galériu FOTOlajk navštívili a hodnotili diela.

Skúšame to po novom, nie vždy sme si istí, či správne, ale veríme, že prispievame k tomu dobrému novému.

Text: Ján Honza, foto: archív MOS

AMFO
2021

Jakub Vodrážka / Opened

Tomáš Frlo / Tanec

Marián Valovič ml. / Schody do neba II.

Pripravované podujatia

JÚN

05. 06. 2021

XXIV. MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL DETSKÝCH FOLKLÓRNÝCH SÚBOROV BRATISLAVA 2021

Bratislava, Bratislavský kraj

15. – 16. 06. 2021

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN

Okresné kolo IV. a VI. kategórie v umeleckom prednese poézie, prózy a divadiel poézie
V-klub, Nám. SNP 12, Bratislava

17. 06. 2021

SALÓN VÝTVARNÍKOV 2021

25. ročník, vernisáž a výstava výtvarníkov Bratislavského kraja a hostí

17. 6. – vernisáž, 18. 6. – 19. 9. – trvanie výstavy
ZOYA Museum, Elesko wine park, Modra Kráľová

19. 06. 2021

KONC JAK ŽIVÉ

Krajská súťažná prehliadka ľudových rozprávačov a sólistov spevákov Záhoráckych piesní
Dom Kultúry, Zohor

JÚL

03. 07. 2021

ZÁVODSKÉ BEZCHLEBA HODY

3. záhorátsky folklórny festival
Závod

05. 07. 2021

CYRILOMETODSKÉ DNI

Prehliadka speváckych zborov
Evanjelický kostol, Senec

08. 07. 2021

VÝTVARNÉ SPEKTRUM 2021

Krajská súťaž neprofesionálnej výtvarnej tvorby, vernisáž a výstava
8.7. – vernisáž, 9. – 31. 07. 2021 – trvanie výstavy
Pistoriho palác, Bratislava

09. – 10. 07. 2021

MVC NA CESTÁCH

Závažná Poruba, Kláštorisko – Slovenský raj

AUGUST

06. 08. 2021

AMFO 2021

Krajská postupová súťaž amatérskej fotografickej tvorby,

vernissáž a výstava

06. 08. – vernisáž, 07. – 25. 08. – trvanie výstavy

Zichyho palác, Bratislava

SEPTEMBER

04. 09. 2021

DEŇ VO VINOHRADOCH® 2021

13. ročník vinice Malokarpatského regiónu

10. – 11. 09. 2021

DIVADELNÉ KONFRONTÁCIE

Krajská prehliadka amatérskeho divadla a divadla dospelých

Pezinské kultúrne centrum, Holubyho 42, Pezinok

21. – 23. 09. 2021

BRATISLAVSKÉ METAMORFÓZY

Krajská súťažná prehliadka detského prednesu poézie a prózy a detských recitačných kolektívov

DK Ružinov, Ružinovská 28, Bratislava

25. 09. 2021

ZLATÁ ČÍZMA

Krajská súťaž a prehliadka choreografií folklórnych súborov a tanečných zoskupení

DK Zrkadlový háj, Rovniankova 3, Bratislava

29. 09. 2021

ŠTÚROVA MODRA

Krajská súťažná prehliadka v umeleckom prednese poézie a prózy, IV. – VI. kategórie a divadiel poézie

KD L. Štúra, Sokolská 8, Modra

Zmena programu a termínov vyhradená.

Tešíme sa na spoločný zážitok.

Salón výtvarníkov

18. 6. - 19. 9. 2021

Streda - Nedelia: 11.30. - 18.30

ZOYA Museum, Elesko Wine Park, ZOYA MUSEUM, Partizánska 2275, Modra

Štvrtročník vydáva: MALOKARPATSKÉ OSVETOVÉ STREDISKO V ZRIADOVATEĽSKEJ PÔSOBNOSTI BRATISLAVSKÉHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

Horná 20, 900 01 Modra

vidiecan@moska.sk

mvc@mvc.sk

033/643 34 89

www.moska.sk, www.mvc.sk

ročník 27, číslo 2/2021 dátum vydania: jún 2021

Zodpovedná redaktorka: PhDr. Anna Pichová, riad. MOS

Redaktorka: Jana Glasová

Grafická úprava: Mgr. Martina Dočolomanská

Ytlačil: Ultraprint, s.r.o. Bratislava, **Náklad:** 1000 kusov, **Nepredajné**

EV 5113/15

ISSN 1338-2020

IČO: 00 180 289

Registrované Okresným úradom
v Pezinku pod č.3/348/20-12/1994